

КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ БЕЗПЕКИ АВІАЦІЙНИХ СУБ'ЄКТІВ

Відповідно до Закону України «Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації» [1], а також стандартів і рекомендованої практики Додатка 17 до Конвенції про Міжнародну організацію цивільної авіації «Безпека. Захист міжнародної цивільної авіації від актів незаконного втручання» та Док 30. Ч. II. Безпека (Політика країн-членів Європейської конференції цивільної авіації з питань авіаційної безпеки) стосовно обов'язкового впровадження державної системи контролю якості із забезпечення авіаційної безпеки в Україні затверджена і діє Програма контролю якості безпеки авіаційних суб'єктів.

З метою координації та взаємодії на державному рівні органів виконавчої влади та правоохоронних органів, задіяних у забезпеченні виконання цієї Програми, утворюється Міжвідомча комісія з авіаційної безпеки, яка є дорадчим органом Кабінету Міністрів України. Положення про Міжвідомчу комісію з авіаційної безпеки затверджується Кабінетом Міністрів України.

У кожному аеропорту з метою координації розроблення та здійснення заходів і процедур з авіаційної безпеки створюється аеропортовий комітет з авіаційної безпеки. Положення про аеропортовий комітет з авіаційної безпеки затверджується керівником аеропорту. До складу аеропортового комітету з авіаційної безпеки входять: 1) керівник аеропорту; 2) заступник керівника аеропорту з авіаційної безпеки; 3) представники: органу внутрішніх справ в аеропорту; митного органу, у зоні діяльності якого розташовано пункт пропуску через державний кордон; органу охорони державного кордону, у зоні відповідальності якого розташовано пункт пропуску; військової частини (у разі спільного використання аеродрому); регіонального органу Служби безпеки України; медичної частини аеропорту.

Реалізацію Програми здійснюють інспекторський склад Державної авіаційної служби України, та інші авіаційні суб'єкти, які здійснюють контроль за підбором, підготовкою та роботою інспекторського персоналу служб авіаційної безпеки в авіаційних суб'єктах, зареєстрованих на території України, незалежно від форм власності і відомчої підпорядкованості.

Здійснення авіаційної діяльності авіаційним суб'єктом можливо лише за умови наявності сертифіката служби авіаційної безпеки, виданого згідно з чинним законодавством.

Система контролю якості у сфері забезпечення авіаційної безпеки

включає: 1) перевірку якості дотримання авіаційними суб'єктами вимог авіаційної безпеки (АБ), захисту об'єктів цивільної авіації від актів незаконного втручання з питань: сертифікації аеродромів; сертифікації аеропортів; сертифікації експлуатантів; сертифікації суб'єктів комерційної діяльності в галузі цивільної авіації; 2) перевірку якості роботи служби авіаційної безпеки (САБ), надання ними відповідних послуг з АБ у процесі: сертифікаційних перевірок САБ та/або авіаційних суб'єктів; проведення комплексних (інспекційних), міжсертифікаційних, планових та позапланових перевірок, а також ситуаційних експериментів і розслідувань.

Основними завданнями інспектора авіаційної безпеки є цільове інспектування (перевірка) САБ авіаційних суб'єктів та/або авіаційних суб'єктів з авіаційної безпеки щодо виконання встановлених правил, стандартів і процедур захисту цивільної авіації від актів незаконного втручання та інших протиправних посягань на її безпеку та діяльність. Інспектування цих суб'єктів здійснюється з метою визначення якості виконання встановлених вимог авіаційної безпеки відповідно до виданих сертифікатів та спеціальних експлуатаційних положень.

Звернем увагу на систему контролю, яка складається не тільки з системи і структури контрольних органів, але й процедури і форми його проведення. Отже, практична реалізація контрольних повноважень органами і посадовими особами у сфері функціонування цивільної авіації здійснюється за допомогою різних форм. До яких в сфері цивільної авіації слід віднести: огляди; догляди; спостереження; сертифікаційні обстеження; сертифікаційні випробування технічних засобів та обладнання, що виробляються, у тому числі закордонними фірмами, для потреб забезпечення АБ в аеропортах України; ситуаційні експерименти; розслідування; аудити з безпеки польотів.

З метою належного здійснення оцінки загроз та ризиків авіаційній безпеці цивільної авіації України Міністерством Інфраструктури прийнято наказ «Про затвердження Інструкції з оцінки рівня загрози безпеці цивільної авіації України» від 17.06.2020 р. № 356 [2].

В Інструкції визначено порядок координації та взаємодії на державному рівні органів виконавчої влади та правоохоронних органів, задіяних у забезпеченні виконання Програми щодо своєчасного отримання уповноваженим органом з питань ЦА та суб'єктами авіаційної діяльності інформації про діяльність міжнародних і внутрішніх терористичних угруповань для здійснення оцінки рівня загрози та ризиків за критеріями загрози (вірогідність та наслідки втрат людських та матеріальних ресурсів в результаті актів незаконного втручання).

Оже, контроль має ієрархічний характер, проводиться вищим органом (посадовою особою) щодо підпорядкованого органу чи підлеглої посадової особи стосуватися доцільності, необхідності та ефективності дій

підконтрольного суб'єкта і відіграє важливу роль у зміцненні законності, службової дисципліни, підвищенні рівня організованості й порядку, а також безпеки в сфері цивільної авіації.

Література

1. Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації: Закон України від 21 бер. 2017 р. № 1965-VIII URL: <https://avia.gov.ua/wp-content/uploads/2017/02/Zakon-pro-Derzhavnu-programu-aviatsijnoyi-bezpeki.pdf>

2. Наказ Міністерства інфраструктури України 17 чер. 2020 р. № 356 «Про затвердження Інструкції з оцінки рівня загрози безпеці цивільної авіації України». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0960-20?find=1&text=%D0%BD%D0%B0%D0%B3%D0%BB%D1%8F%D0%B4#Text>

УДК 342.72/.73(043.2)

Derkach S.V., Ph.D. student,
National Aviation University, Kyiv, Ukraine

PERSONAL DATA PROTECTION PRINCIPLES IN THE CONTEXT OF EUROPEAN AND NATIONAL LEGITIMIZATION

European Convention on Human Rights is one of the main documents establishing privacy protection (namely article 8). This right is further interpreted by the case-law of the European Court of Human Rights and complemented and reinforced by the Council of Europe Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (hereinafter referred to as Convention 108). It establishes principles and rules that should be respected by public authorities and private companies which are engaged in the processing of personal data. According to Convention 108, personal data must be obtained and processed fairly and lawfully, and stored for specified and legitimate purposes. It must be adequate, relevant and not excessive in relation to the purposes for which they are stored, accurate and, where necessary, kept up to date, preserved in a way which permits identification of the person whose personal data are processed and for no longer than is required for the purpose for which those data are stored [1].

General Data Protection Regulation (GDPR), one of the toughest privacy and security laws in the world, was passed by the EU in 2018 to give its citizens more control over their personal data. GDPR addresses the transfer of personal data outside the EU and EEA areas in order to simplify the regulatory environment for international business by unifying the regulation within the EU [2].

The General Data Protection Regulation states a number of fundamental principles in its article 5 that can be said to be the core of the regulation [3].

1. Lawfulness, fairness and transparency. Personal data must be processed